

- 2) Ska artikel 1.4 i rådets direktiv 84/5/EEG <sup>(2)</sup> av den 30 december 1983 (som gällde vid tidpunkten för olyckan) tolkas så, att Fundo de Garantia Automóvel – som med anledning av att det inte fanns något avtal om ansvarsförsäkring betalade ut ersättning till skadelidande tredje man på grund av en trafikolycka som vållats av ett fordon som, utan ägarens tillstånd och kännedom, hade hämtats från den privata fastighet där det stod uppställt – har rätt att inträda i de skadelidandes rätt gentemot fordonets ägare, oberoende av om ägaren bär ansvar för olyckan eller inte?

eller

Ska den artikeln tolkas så, att Fundo de Garantia Automóvels rätt att inträda i de skadelidandes rätt är beroende av om villkoren för skadeståndsansvar är uppfyllda och i synnerhet om ägaren vid tidpunkten för olyckan utövade faktisk kontroll över fordonet?

- <sup>(1)</sup> Rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, 1972, s. 1).
- <sup>(2)</sup> Rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 8, 1984, s. 17).

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 21 februari 2017 – Turbogás – Produtora Energética SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira**

**(Mål C-90/17)**

(2017/C 144/40)

Rättegångsspråk: portugisiska

### **Hänskjutande domstol**

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

### **Parter i målet vid den nationella domstolen**

Sökande: Turbogás – Produtora Energética SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

### **Tolkningsfrågor**

- 1) Förhåller det sig så att enligt lydelsen i artikel 21.5 tredje stycket i direktiv 2003/96/EG <sup>(1)</sup> och vid tillämpningen av denna, de enheter som producerar el för eget bruk måste vara småproducenter för att betraktas som distributörer, och omfattas av skattskyldighet enligt artikel 21.5 första stycket i direktivet, innebärande att övriga enheter (de som inte är småproducenter) som producerar el för eget bruk inte kan kvalificeras som distributörer, eller är det så att samtliga enheter som producerar el för eget bruk (oavsett storlek och oberoende av om detta är deras huvudverksamhet eller en sidoverksamhet) ska betraktas som distributörer och fortsätta att omfattas av skattskyldigheten enligt artikel 21.5 första stycket i direktivet och således inte omfattas av skattebefrielse i egenskap av småproducenter med stöd av den andra delen av tredje stycket i artikel 21.5 i direktivet?
- 2) Kan en enhet, såsom den i det aktuella målet, som är en stor producent av el och som producerar upp till 9 procent av all energi nationellt sett, för försäljningen av denna el till det nationella elnätet, betraktas som en "enhet som producerar elektricitet för eget bruk" i den mening som avses i artikel 21.5 i direktiv nr 2003/96/EG, när det bara är en liten del av den el som produceras av enheten som förbrukas inom ramen för den egna produktionen av ny el, såsom en del av produktionsprocessen?

---

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 2003, s. 51).